

Arrest

nr. 212 454 van 19 november 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat L. LUYTENS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en tot de etnische groep van de Pashtunen te behoren. U bent een 18-jarige soennitische moslim en bent geboren in het dorp Besh Aroq, gelegen in Aqcha district in de provincie Jawzjan. Uw oudste broer K.M. (...) had een winkel in het districtscentrum van Aqcha. U werkte gedurende de laatste 2 jaren voor uw vertrek uit Afghanistan samen met uw broer in deze winkel. Op een dag was u alleen in de winkel toen twee meisjes de winkel binnenstapten. Achteraf merkte u dat er onder uw gsm een papiertje met een telefoonnummer lag. s' Avonds toen u thuis was, besloot u om toch naar dat nummer te bellen. Een meisje, S. (...), nam op en zei u dat ze het meisje was dat die dag chocolade was komen kopen in uw winkel. Ze zei u ook dat ze u de volgende nacht zou bellen omdat ze u op dat ogenblik niet kon spreken.

De volgende nacht belde ze u en zei ze dat ze graag uw vriendin zou willen zijn. U weigerde echter en vroeg haar om u niet meer te storen. Nadien zei ze dat ze zwanger was en vroeg ze uw hulp om een abortus te laten uitvoeren. U zei dat dat een gevaarlijke zaak was en dat u niets kon beloven maar toch uw best zou doen om haar te helpen. De volgende dag ging u uw voetbaltrainer spreken en vroeg u hem om hulp. Hij raadde u aan om afstand te nemen van dat meisje en met niemand anders hierover te spreken omdat het te gevaarlijk was. U ging naar huis en zette die nacht uw gsm uit. De volgende dag kwam S. (...) terug naar uw winkel en zei ze dat u uw gsm moest aanzetten. U was bezorgd en belde haar die nacht op. Ze zei dat ze op u had gerekend en dat ze niemand anders kende die haar zou kunnen helpen. U zei dat u uw best zou doen en vroeg haar om niet meer naar uw winkel te komen. De volgende dag vroeg u hulp aan een vriend. Hij bracht u naar een dokter die hij kende. Die dokter zei dat het gevaarlijk en verboden was maar dat hij u toch zou helpen omwille van uw vriend. Hij vroeg 30.000 Afghani en zei dat u haar vrijdag mocht brengen naar hem.

U belde S. (...) op om haar te informeren. Die dokter bleek de abortus zelf niet te kunnen uitvoeren. Hij verwees u door naar een andere dokter. Uiteindelijk werd door deze tweede dokter de abortus uitgevoerd. Thuis ontdekte de moeder van S. (...) op dat haar dochter bloedingen had. S. (...) zei tegen haar moeder dat u diegene was die haar zwanger had gemaakt. Haar moeder belde u vervolgens op en zei dat u haar dochter onteerd had en dat u met haar moest trouwen. U zei dat u niet wilde huwen met haar dochter waarop de moeder dreigde haar neef en kennissen bij de taliban hierover in te lichten. U nam deze bedreigingen niet serieus en hing op. Ongeveer twee à drie dagen later stopten er enkele mannen op een brommer naast u. Ze bedreigden u dat u vermoord zou worden indien u niet met S. (...) zou trouwen. Hierop besloot u om alles aan uw broer te vertellen. De volgende dag sprak uw broer met uw vader en ze besloten dat u het land moest verlaten. De volgende dag, op 20/08/1394 (11/11/2015 omgerekend naar de westerse kalender) verliet u Afghanistan. U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, enkele onbekende landen en Duitsland naar België. Op 22 december 2015 kwam u aan in België en op 12 januari 2016 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

Ongeveer drie à vier dagen na uw vertrek uit Afghanistan werd uw broer ontvoerd door die mannen die u hadden tegengehouden. Ze belden naar uw vader en vroegen om u over te leveren aan hen in ruil voor uw broer. Met tussenkomst van de dorpsouderen werd uw broer toch vrijgelaten. Een week later kreeg uw broer telefoon van de taliban. Ze vroegen om rijst, olie en dergelijke producten te leveren aan hen. Uw vader zei tegen uw broer om hen te geven wat ze wilden. Nadien werd uw familie niet meer lastiggevallen.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan omdat uw leven dan in gevaar zou zijn. Ter staving van uw asielrelaas legt u uw taskara, een kopie van de taskara van uw vader en een geheugenkaart neer. Op deze geheugenkaart staan zes foto's waarop u met uw voetbalteam te zien bent en drie certificaten die u in kader van uw voetbalactiviteiten ontvangen heeft.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder dient er opgemerkt te worden dat u de Belgische asielinstanties heeft trachten te misleiden door te zeggen dat u 17 jaar was bij uw aankomst in België. Na een medisch onderzoek, daterende van 11 februari 2016, werd vastgesteld dat u ouder was dan 18 jaar. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, daterende van 28 september 2017, zegt u dat u ongeveer 18 jaar oud bent (CGVS p. 4). U gevraagd wat uw geboortedatum is zegt u dat dit de eerste januari van 1996 is (CGVS p. 4). U geconfronteerd met het feit dat u volgens deze geboortedatum 21 jaar zou zijn en niet 18 zegt u dat u volgens het medisch onderzoek dat werd uitgevoerd 21 à 22 jaar zou zijn (CGVS p. 4). U gevraagd naar uw geboortedatum volgens de Afghaanse kalender zegt u deze niet te herinneren (CGVS p. 4). U gevraagd of u de leeftijd van het medisch onderzoek aanvaardt zegt u dat uw echte leeftijd 18 is maar dat u volgens het medisch onderzoek 21 à 22 jaar bent (CGVS p. 4). U zegt dat u daar verder geen opmerkingen over heeft (CGVS p. 4). In ieder geval kan het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind niet op u worden toegepast.

Op een verzoeker rust ook de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf,

eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaring dat u van uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan in het dorp Besh Aroq in het district Aqcha, provincie Jawzjan verbleven zou hebben. Uw kennis betreffende uw beweerde regio van herkomst was immers dermate beperkt dat u er niet in geslaagd bent om het CGVS hiervan te overtuigen. Vooreerst kon uw kennis betreffende incidenten die recent voor uw beweerde vertrek uit de regio hebben plaatsgevonden niet overtuigen. U gevraagd hoe de veiligheidssituatie in uw district was recent voor uw vertrek uit uw regio zegt u dat de situatie slecht was en er voortdurend gevechten waren (CGVS p. 16). U gevraagd om enkele voorbeelden te geven van incidenten die recent voor uw vertrek uit de regio hebben plaatsgevonden spreekt u over een zekere Y.B. (...) die als arbaki actief was in het district en iemand in het districtscentrum van Aqcha vermoordde in 1393 (2014) (CGVS p. 16). Verder zegt u dat Q. (...), ook een arbaki, en zijn broer M. (...) aangevallen werden door de taliban in het districtscentrum van Aqcha in 1393 (2014) (CGVS p. 16). Als gevolg hiervan zouden Q. (...) en zijn lijfwachten overleden zijn (CGVS p. 16). Deze incidenten kunnen noch bevestigd noch weerlegd worden met de beschikbare informatie. Bovendien zijn, gelet op de veiligheidssituatie van het district, de incidenten die u hier aanhaalt eerder van algemene aard en voldoet kennis ervan niet om uw verblijf in de regio aan te tonen. U gevraagd om enkele grotere incidenten te noemen zegt u correct dat Manzullah Khan, hoofd van de National Directorate of Security (NDS) van Aqcha, om het leven kwam naar aanleiding van een mijnexplosie (CGVS p. 16). U gevraagd wanneer dit incident plaatsvond zegt u dat het in 1393 (2014) of 1394 (2015) was (CGVS p. 17). De explosie waarbij Manzullah om het leven kwam vond inderdaad plaats in mei 2014 (zie toegevoegde landeninformatie 1). U gevraagd of u zich enige zelfmoordaanslagen of andere aanslagen in het district kan herinneren spreekt u over een zelfmoordaanslag die ook gericht was op het hoofd van de NDS, Manzullah (CGVS p. 17). U zegt dat de dader ontdekt werd vooraleer hij de aanslag kon uitvoeren aan het huis van Manzullah en Manzullah kon vluchten uit de regio (CGVS p. 17). Dit incident zou zes maanden voor de dood van Manzullah plaatsgevonden hebben (CGVS p. 17). Het incident dat u hier aanhaalt kan vreemd genoeg niet teruggevonden worden in de beschikbare objectieve informatie waardoor dit incident niet bevestigd of weerlegd kan worden.

U gevraagd of er overstromingen hebben plaatsgevonden in Aqcha zegt u dat er drie jaar voor uw vertrek een hevige overstroming was in Aqcha maar dat er nadien geen andere overstromingen waren die schade toebrachten aan de huizen van mensen (CGVS p. 17). U zegt dat er wel voortdurend kleine overstromingen waren (CGVS p. 17). Nochtans blijkt uit objectieve informatie dat de provincie Jawzjan en de omliggende provincies, eind april 2014 het slachtoffer zijn geworden van een grootschalige natuurramp. De provincie Jawzjan werd echter het zwaarst getroffen (zie toegevoegde landeninformatie 2+3). Deze overstroming heeft zeer veel schade aangericht in verschillende districten van Jawzjan (zie toegevoegde landeninformatie 4+5). Zo blijkt dat er 70 mensen stierven door deze overstroming en dat er meer dan 1000 huizen vernield werden. Ongeveer 6000 families uit de districten Darz Ab, Kwaja Duko, Aqcha en Faizabad werden getroffen door deze overstroming zo blijkt verder uit deze informatie. Het is dan ook opmerkelijk dat u verklaart dat er in de jaren recenter voor uw vertrek geen overstroming was die veel schade aanbracht (CGVS p. 17). Ondanks dat de meeste getroffen families afkomstig waren uit het Khwaja Duko district (zie toegevoegde landeninformatie 3+4), kan er toch verwacht worden dat u wel op de hoogte zou zijn van deze overstroming die zeer veel schade met zich heeft meegebracht in voornoemde districten indien u werkelijk tot uw beweerde vertrek uit Afghanistan in Aqcha verbleven zou hebben. Immers was de provincie Jawzjan erg aangedaan omwille van deze

overstroming die het leven van veel mensen had opgeëist. Bovendien had deze overstroming zowel nationaal als internationaal veel aandacht gekregen omwille van de toegebrachte schade en heeft de Afghaanse overheid samen met internationale NGO's de handen uit de mouwen gestoken om hulp te bieden aan de getroffen families (zie toegevoegde landeninformatie 2+3+6). Verder bleef deze overstroming niet onbesproken in de provincie omwille van het misbruik van hulpgoederen door de directeur van het Natural Disaster Management Authority (ANDMA). Zo werd hij ervan beschuldigd de hulp en bijstand die door Azerbeidzjan geleverd werd misbruikt te hebben en zou er een bevel zijn uitgevaardigd om hem te arresteren (zie toegevoegde landeninformatie 7). Het is dan ook zeer merkwaardig dat u verklaart dat er in de jaren recenter voor uw vertrek geen overstroming heeft plaatsgevonden die veel schade met zich meebracht (CGVS p. 17). Dit ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw verblijf in Aqcha en in de provincie Jawzjan tot uw beweerde vertrek uit Afghanistan in november 2015.

U gevraagd of u gehoord heeft over een protest van de Turkmenen in Aqcha zegt u dat u daar leefde en dat de Turkmenen geen protestactie hebben uitgevoerd (CGVS p. 15). Nochtans blijkt uit objectieve informatie dat recent voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan de Turkmenen in de regio wel een protest hadden gehouden. Zo blijkt dat in juli 2015, en dus kort voor uw beweerde vertrek uit de regio, meer dan 1000 personen die tot de Turkmeense etniciteit behoren, de Shiberghan - Mazar-e Sharif snelweg blokkeerden als protest tegen de lage representatie van hun etniciteit in overheidsfuncties (zie toegevoegde landeninformatie 8). Deze betoging kwam mede tot stand naar aanleiding van de vervanging van de provinciegouverneur Bay Mourad Qoyunli, behorend tot de etnische groep van de Turkmenen zo blijkt. Om hun misnoegen aan te tonen blokkeerde de menigte de weg in de regio Pul-i Naw in het district Aqcha voor het verkeer. Het is dan ook opmerkelijk dat u verklaart dat er geen protest van de Turkmenen was (CGVS p. 15). U geconfronteerd met het feit dat er recent voor uw beweerde vertrek uit de regio wel een protest was van de Turkmenen blijft u volhouden dat de Turkmenen geen protest organiseerden (CGVS p. 15). Zo zegt u dat u voor uw vertrek daar (in Aqcha) was en dat u zich herinnert dat de Turkmenen geen protest organiseerden (CGVS p. 15). De geloofwaardigheid van uw verblijf in de regio tot uw beweerde vertrek uit Afghanistan komt hierdoor verder in het gedrang.

Ten slotte is het opmerkelijk dat u andere incidenten die recent voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan in Aqcha hebben plaatsgevonden, niet heeft aangehaald tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Zo was er in juli 2013 een aanslag met een riksha waarbij een politieagent en een burger stierven en nog eens tien andere gewond raakten (zie toegevoegde landeninformatie 9). Verder werd in mei 2014 een man in Aqcha gearresteerd nadat hij zijn zoon die slechts twee maanden oud was in een put had gegooid (zie toegevoegde landeninformatie 10). Dit incident had dan ook veel verontwaardiging meegebracht in Aqcha en Jawzjan zo blijkt. Verder stierf in augustus 2014 een 20-jarige herder en raakten twee van zijn zussen gewond na een explosie in het dorp Chakosh in Aqcha (zie toegevoegde landeninformatie 11). In september 2014 werd een lokale stamoudere in Aqcha, Haji Yousuf, vermoord door de taliban (zie toegevoegde landeninformatie 12). Dat u geen van deze incidenten aanhaalt wanneer u gevraagd werd naar incidenten die recent voor uw vertrek in Aqcha hadden plaatsgevonden, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verblijf in Aqcha tot uw beweerde vertrek uit de regio.

Verder lag uw kennis betreffende bekende lokale figuren uit uw regio ver beneden het verwachte peil. U gevraagd wie de provinciegouverneur van Jawzjan was bij uw vertrek uit Afghanistan zegt u dat Bay Mourad Qoyunli de provinciegouverneur was bij uw vertrek (CGVS p. 12). U kon correct zeggen dat hij de Turkmeense etniciteit heeft en dat hij van Mingajik district afkomstig is (CGVS p. 12). U verklaart echter Afghanistan op 20/08/1394 (11/11/2015) verlaten te hebben. Uit objectieve informatie blijkt dat ten tijde van uw vertrek Bay Mourad Qoyunli niet meer de gouverneur van Jawzjan was (zie toegevoegde landeninformatie 8+13). Zo blijkt dat op 1 juli 2015 Maulvi Lutfullah Azizi werd aangesteld als nieuwe gouverneur voor de provincie Jawzjan (zie toegevoegde landeninformatie 13). U gevraagd of u gehoord heeft over Maulvi Lutfullah Azizi zegt u eens een zekere Lutfullah Azizi gezien te hebben op Facebook (CGVS p. 13). Meer wist u niet over deze persoon (CGVS p. 13). Het lijkt er dan ook op dat deze naam u niets zegt in het kader van hoogstaande figuren in uw regio van herkomst. U gevraagd wie de voorganger van Bay Mourad Qoyunli was zegt u dit niet te weten (CGVS p. 12). U zegt dat u slechts één gouverneur kent en dat dat Bay Mourad is (CGVS p. 12). U gevraagd hoe het komt dat u niet weet wie de voorganger was zegt u dat de gouverneur een belangrijke persoon is en dat jullie geen contact hadden met hem (CGVS p. 12). U zegt zelf dat de gouverneur een belangrijke persoon is. Er kan dan ook verwacht worden dat u minstens zou kunnen weten wie de gouverneur of zijn voorganger was, zelfs indien u nooit contact gehad zou hebben met hem. Hiermee geconfronteerd zegt u dat u zich enkel de naam van gouverneur Bay Mourad Qoyunli kan herinneren (CGVS p. 12).

U gevraagd of u gehoord heeft over Aleem Sayee zegt u dat hij het veiligheidshoofd van Aqcha was (CGVS p. 13). Aleem Sayee was van 2010 tot juni 2013 provinciegouverneur van Jawzjan (zie

toegevoegde landeninformatie 14). Geconfronteerd met het feit dat Aleem Sayee niet het veiligheidshoofd van Aqcha was, blijft u volhouden dat Aleem Sayee wel veiligheidshoofd in Aqcha was (CGVS p. 13). U verklaart dat hij in de periode 1390-1391 (2011-2012) veiligheidshoofd van het district was (CGVS p. 13). In deze periode was echter Muhammad Abdul Halim veiligheidshoofd van Aqcha (zie toegevoegde landeninformatie 15). Om enige misverstanden te vermijden werd u uitdrukkelijk gevraagd of zijn naam Aleem Sayee was waarop u dit bevestigde (CGVS p. 13). U gevraagd om de volledige naam van het veiligheidshoofd te geven zegt u dan weer dat mensen hem Halim Khan noemden en u de naam Sayee niet gehoord heeft (CGVS p. 13). Hoe dan ook was Aleem Sayee voormalig provinciegouverneur van Jawzjan en niet veiligheidshoofd van Aqcha (zie toegevoegde landeninformatie 14). Over Abdul Rashid Dostum kon u wel correct zeggen dat hij leider is van de Junbesh partij en dat hij vicepresident is (CGVS p. 14). Abdul Rashid Dostum is een nationaal bekend persoon in Afghanistan (zie toegevoegde landeninformatie 16) waardoor u met deze algemene informatie over Dostum geen bijdrage kan leveren aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in Aqcha. U gevraagd of u over enige incidenten heeft gehoord die betrekking hebben op Dostum en één van de gouverneurs van Jawzjan zegt u hierover niets gehoord te hebben (CGVS p. 14). Nochtans heeft er recent voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan op 11 november 2015 een incident plaatsgevonden tussen Abdul Rashid Dostum en toenmalig gouverneur Aleem Sayee. Zo zouden de manschappen van Abdul Rashid Dostum het huis van gouverneur Aleem Sayee aangevallen hebben in juni 2013 (zie toegevoegde landeninformatie 17), hetgeen uiteindelijk tot protesten tegen gouverneur Aleem Sayee en zijn vertrek uit de regio geleid zou hebben (zie toegevoegde landeninformatie 18). De voormalige provinciegouverneur van Jawzjan, Aleem Sayee, heeft namelijk eind juni 2013 na protesten van Dostum-aanhangers zijn ambt verlaten en is naar Kabul vertrokken waardoor de vicegouverneur tijdelijk de rol van gouverneur op zich heeft genomen (zie toegevoegde landeninformatie 18). U zegt zelf dat Dostum één van de belangrijkste personen in Jawzjan was (CGVS p. 14), bijgevolg kan er verwacht worden dat nieuws over Dostum redelijk snel verspreid zou worden onder de inwoners van de provincie Jawzjan. U geconfronteerd met het feit dat er wel een belangrijk incident plaatsvond tussen Dostum en één van de gouverneurs van Jawzjan zegt u dat u daar leefde en 100% zeker bent dat er niets gebeurde tussen hen (CGVS p. 14). U zegt dat u niets gehoord heeft over een incident (CGVS p. 14). Ook wanneer u gevraagd werd of u niets hoorde over een aanval op één van de gouverneurs van Jawzjan zei u dat er voor zover u weet niets gebeurd is (CGVS p. 15). Noch had u gehoord over een protest tegen één van de gouverneurs van Jawzjan (CGVS p. 15). Ondanks dat u verschillende kansen werden geboden om toch het incident tussen Abdul Rashid Dostum en Aleem Sayee te kunnen aanhalen, bleef u herhalen dat u niets gehoord had (CGVS p. 14-15). Het feit dat u van dit incident niet op de hoogte bent, een incident waardoor de provincie Jawzjan in rep en roer stond, en bovendien zelfs de naam Aleem Sayee niet kan linken aan de functie van provinciegouverneur, doet het CGVS sterk twijfelen aan uw verblijf in Jawzjan tot uw beweerde vertrek uit de regio in november 2015.

U gevraagd wie het veiligheidshoofd van de provincie was bij uw vertrek uit Afghanistan zegt u dat Faqir Khan Jawzjani veiligheidshoofd van de provincie was. U gevraagd wat de functie van Faqir Mohammad Jawzjani was vooraleer hij werd aangesteld als veiligheidshoofd van de provincie zegt u dit niet te weten (CGVS p. 15). Nochtans blijkt dat Jawzjani voordien vicegouverneur van de provincie was en dit voor een periode van ongeveer vier jaar (zie toegevoegde landeninformatie 19+20). Dat u ook hiervan niet op de hoogte bent, stelt uw verblijf in de provincie Jawzjan verder in vraag. U gevraagd wie de voorganger van Faqir Mohammad Jawzjani was zegt u dit niet te weten (CGVS p. 15). U gevraagd wie het districtshoofd van Aqcha was bij uw vertrek uit de regio zegt u dat het een zekere Batur Khan was (CGVS p.18). Volgens de beschikbare objectieve informatie was Rahmatullah Hashar districtshoofd van Aqcha in de recente periode voor uw vertrek (zie toegevoegde landeninformatie 21+22). U gaf echter aan deze persoon niet te kennen (CGVS p. 18). U zegt dat bekende mensen in Aqcha door iedereen herkend worden (CGVS p. 18). U gevraagd hoe het dan komt dat u Rahmatullah Hashar niet kent zegt u dat hij niet tot de "bekende mensen" van Aqcha behoorde (CGVS p. 18). Dat na Rahmatullah Hashar en nog voor uw vertrek een zekere Batur Khan werd aangesteld als districtshoofd kan niet gestaafd worden met de beschikbare objectieve informatie. U gevraagd wie de voorganger van Batur Khan was zegt u dat Asadullah Bagrami een Turkmeen, de voorganger van Batur Khan was (CGVS p. 18). U gevraagd wanneer Asadullah Bagrami districtshoofd van Aqcha was zegt u dit niet te weten. Bijgevolg laat uw kennis in verband met de districtshoofden van Aqcha ook te wensen over en overtuigt u het CGVS niet effectief tot uw beweerde vertrek uit Afghanistan in Aqcha verbleven te hebben.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat uw kennis betreffende incidenten die recent voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan hebben plaatsgevonden en ook uw kennis betreffende lokaal bekende personen uiterst beperkt is en niet voldoende is om het CGVS te overtuigen van uw verblijf in Aqcha of zelfs de provincie Jawzjan tot uw beweerde vertrek uit Afghanistan. Uit uw verklaringen blijkt dat u niet op de hoogte bent van belangrijke incidenten die in de regio hebben plaatsgevonden. Verder houdt u het

slechts bij het noemen van enkele namen van bekende figuren zonder verdere verduidelijking, hetgeen niet voldoende is om uw verblijf in de regio aan te tonen. U verklaart van uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan in het dorp Besh Aroq in het district Aqcha geleefd te hebben (CGVS p. 10). U was een volwassen jongen die zich vaak buiten bevond. Zo verklaart u dat u de laatste twee jaren van uw verblijf in Afghanistan met uw broer in de winkel werkte (CGVS p. 9). U ging tot 12 à 13 dagen voor uw vertrek uit Afghanistan naar school (CGVS p. 9). Daarnaast speelde u ook voetbal en ging u hiervoor drie keer per week trainen, en nam u deel aan voetbalwedstrijden (CGVS p. 10). Ook zou u drie à vier keer in het provinciecentrum van Jawzjan geweest zijn (CGVS p. 14). Er kan dan ook van u verwacht worden dat u minstens via uw omgeving zou kunnen horen over deze incidenten of lokaal bekende personen.

U heeft met uw algemene en geografische kennis over de regio het CGVS dan ook niet kunnen overtuigen dat u effectief in Aqcha of in Jawzjan verbleven heeft tot uw beweerde vertrek in november 2015. U kon wel enkele dorpen in de omgeving van uw dorp (CGVS p. 5) en rond het districtscentrum van Aqcha noemen (CGVS p. 10) maar dit volstaat niet om uw verblijf in de regio tot uw vertrek uit Afghanistan aan te tonen. Immers kan er redelijkerwijze vanuit gegaan worden dat deze dorpen sinds lange tijd voor uw vertrek uit Afghanistan bestaan waardoor het vernoemen van deze dorpen hoogstens kan aantonen dat u mogelijk ooit in Aqcha geweest bent of daar ooit verbleven heeft. U kon enkele scholen die in het district gelegen zijn noemen (CGVS p. 8-9). U gevraagd welke provincies er aan de provincie Jawzjan grenzen vermeldt u correct de provincies Sar-e Pul en Faryab (CGVS p. 15). Ook vermeldt u als provincie Mazar-e Sharif, waarbij u vermoedelijk de provincie Balkh bedoelt. Hierbij zegt u ook dat Mazar ver ligt van Jawzjan (CGVS p. 15). U gevraagd of Mazar al dan niet een buurprovincie is van Jawzjan zegt u niet te weten waar of aan welke kant het ligt (CGVS p. 15). Het is opmerkelijk dat u niet duidelijk kan zeggen dat de provincie Balkh ook grenst aan de provincie Jawzjan (zie toegevoegde landeninformatie 23). Uw broer ging nochtans goederen kopen voor zijn winkel in Mazar-e Sharif (CGVS p. 19). Ook zei u dat het ongeveer drie uren rijden is van Jawzjan tot Mazar-e Sharif (CGVS p. 15). Het is dan ook vreemd dat u toch niet zou weten waar of aan welke kant de provincie Balkh gelegen is. Verder kon u correct zeggen welke districten het district Aqcha omringen (CGVS p. 16). U kon ook zeggen dat recent Batur TV werd opgestart in de regio en dat Batur de zoon is van Abdul Rashid Dostum (CGVS p. 18). Dit alles volstaat echter niet om uw verblijf in de regio tot uw vertrek uit Afghanistan aan te tonen. Daarnaast kan u deze kennis ook op een andere manier hebben opgedaan dan door een verblijf in de regio.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Aqcha gelegen in de provincie Jawzjan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Aqcha heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met

uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 28 september 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS p. 2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Naast het feit dat er geen geloof gehecht wordt aan uw verblijf in Aqcha tot uw beweerde vertrek uit Afghanistan, kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw asielmotieven. Zo zijn enkele elementen in uw asielaanvraag dermate onwaarschijnlijk dat er geen geloof gehecht kan worden aan de problemen die u gehad zou hebben. U kreeg problemen met privépersonen en de Taliban omdat u er ten onrechte van werd beschuldigd een meisje zwanger te hebben gemaakt en haar vervolgens abortus liet uitvoeren. U verklaart dat u het meisje, S. (...), voordien niet kende toen ze u contacteerde met een vraag om hulp (CGVS p. 21). Ze zou contact met u hebben gezocht omdat ze problemen vreesde wegens haar zwangerschap. Het is in die context dan ook vreemd en weinig geloofwaardig dat S. (...) u plotseling zou toevertrouwen dat ze zwanger is en aan u hulp zou vragen om een abortus te laten uitvoeren. U verklaart dat S. (...) zei dat ze niemand anders kende die haar zou kunnen helpen (CGVS p. 19-21). U gevraagd om welke redenen u dan de enige zou zijn die haar zou kunnen helpen, zegt u enkel dat u haar vroeg vanwaar ze u kende en dat ze zei dat ze u voordien verschillende keren had gezien (CGVS p. 22). Het blijft bevreemdend dat een meisje dat ongehuwd zwanger is geraakt een voor haar totaal onbekende man zou toevertrouwen dat ze zwanger was en een abortus wou laten uitvoeren, wetende dat dit in de Afgaanse context waarin contacten tussen niet-gerelateerde mannen en vrouwen strikt gelimiteerd zijn zeer ongebruikelijk is en voor haar zelfs grote risico's inhoudt. Het loutere feit dat ze u een aantal keren gezien zou hebben in uw winkel betekent nog niet dat ze u hiermee al zou kennen, laat staan dat ze u zou toevertrouwen dat ze zwanger is. Hiermee geconfronteerd zegt u dit ook niet te weten, S. (...) zou u gezegd hebben dat ze tapijten kocht van de winkel die naast uw winkel gelegen was (CGVS p. 22). U geeft dan ook geen verklaring die het CGVS zou kunnen overtuigen om welke redenen S. (...) u zou toevertrouwen dat ze ongehuwd zwanger was geraakt en aan u hulp zou vragen bij het regelen van een abortus. Er kan immers verwacht worden dat ze, gelet op het risico dat het nieuws verspreid zou kunnen worden, hiervoor eerder beroep zou doen op iemand uit haar vertrouwelijke omgeving en niet op u, iemand die ze slechts verschillende keren had gezien en voordien nog nooit gesproken. Het feit dat u verklaart voordien S. (...) niet te kennen en dus geen persoonlijke band te hebben met elkaar, doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag. Vervolgens zou S. (...) tijdens jullie tweede gesprek gezegd hebben dat u arrogant bent omdat u geen interesse toonde op haar vraag om een koppel te vormen (CGVS p. 19). Het is dan ook vreemd dat ze

iemand die ze arrogant vindt desondanks in vertrouwen zou nemen over een dermate risicovol element. Hiermee geconfronteerd geeft u geen valabele verklaring en herhaalt u enkel dat ze zei dat ze van u hield maar dat u zei niet geïnteresseerd te zijn (CGVS p. 22).

Daarnaast is het ook weinig geloofwaardig dat u die verklaart S. (...) voordien niet te kennen (CGVS p.21) en bovendien zich al bewust was van het gevaar dat dit met zich zou kunnen meebrengen (CGVS p. 19), toch een dermate hoog risico en last op uw schouders zou nemen en zou besluiten om haar toch te helpen. U verklaart dat u hulp vroeg aan uw voetbaltrainer en dat hij u zei dat het een gevaarlijke situatie was (CGVS p. 19). Hij raadde u aan om afstand te nemen en er verder met niemand over te spreken (CGVS p. 19). Ondanks het advies van uw trainer bleef u toch uw hulp aan S. (...) verderzetten. Ter verklaring zegt u dat het meisje huilde en dat ze zei dat ze niemand anders had om haar te helpen (CGVS p. 21-22). Gelet op de vaststelling dat jullie voordien ook geen enkel persoonlijk contact hadden is deze verklaring niet afdoende. U heeft het CGVS dan ook niet kunnen overtuigen om welke redenen u zichzelf in de problemen zou werken door hulp te bieden aan een meisje dat u niet kent.

Uit uw verklaringen blijkt ook dat u geen vrees leek te hebben om gezien te worden met S. (...). Zo stopte uw hulp niet met het vinden van een dokter en het betalen voor de abortus maar bleef u zelfs gedurende de hele operatie bij beide dokters met S. (...) (CGVS p. 20). U ging zelfs verschillende keren naar de apotheker om de voorgeschreven medicijnen te kopen (CGVS p. 20). Aangezien dit medicijn niet aan iedereen verkocht werd zou de apotheker u dan ook "op een vreemde manier" gevraagd hebben wie u was (CGVS p. 20). Dit zou echter geen vrees teweeggebracht hebben bij u. U verklaart namelijk dat u nadien terugging om het medicijn alsnog te kopen (CGVS p. 20). S. (...) die met bloedingen te kampen kreeg, vertelde uiteindelijk aan haar moeder dat u diegene was die haar zwanger had gemaakt waardoor ze u, ondanks al uw hulp, in de problemen bracht (CGVS p. 20). U gevraagd om welke redenen ze uw leven na de hulp die u heeft geboden in gevaar zou brengen zegt u dit zelf ook niet te weten (CGVS p. 22). Bijgevolg heeft u het CGVS ook niet kunnen overtuigen om welke redenen S. (...) u plots in de problemen zou willen brengen door te zeggen dat u haar zwanger maakte, terwijl ze eerder gezegd zou hebben dat haar familie niet mocht te weten komen dat u haar had geholpen (CGVS p. 19).

U verklaart dat u S. (...) nadien niet meer heeft gezien (CGVS p. 22). Uit uw verklaringen blijkt dat u zelfs niets meer heeft vernomen over haar of haar familie. U verklaart regelmatig contact te hebben met uw familie (CGVS p. 8). U gevraagd waarover u spreekt met uw familie zegt u te vragen hoe ze het stellen en wat ze doen (CGVS p. 8). U gevraagd of jullie ook over andere dingen spreken zegt u over niets anders te spreken. U gevraagd of u uw familie spreekt over uw persoonlijk onderhoud op het CGVS bevestigt u hierover te spreken met uw familie (CGVS p. 8). U gevraagd wat u dan zegt tegen uw familie, verklaart u dat uw familie niets weet over interviews of asielprocedures (CGVS p. 8). U zegt dat uw vader ziek is en bezorgd is om u en u altijd vraagt wat u doet, of u naar school gaat en wat uw plannen zijn (CGVS p. 8). Het lijkt er dan ook dat u uw familie niet spreekt over S. (...), of de verdere problemen die u en uw familie omwille van S. (...) gehad zouden hebben. Dit is opmerkelijk aangezien het net door dit meisje kwam dat u en uw familieleden problemen hebben gekregen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u het CGVS niet kunnen overtuigen van de problemen die u omwille van S. (...) gehad zou hebben. Aangezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen waarbij u beweert dat u S. (...) heeft geholpen met het laten uitvoeren van een abortus kan er ook geen geloof gehecht worden aan de verdere problemen die u en uw familie hierdoor gehad zouden hebben. U verklaart dat drie à vier dagen na uw vertrek uw broer ontvoerd werd door die mannen die u bedreigd hadden (CGVS p. 21). Uw broer zou met hulp van de dorpsouderen toch zijn vrijgelaten (CGVS p. 21). Een week later zou uw broer een telefoontje ontvangen hebben van de taliban waarbij ze rijst, olie en dergelijke producten eisten van hem (CGVS p. 21). Uw vader die vreesde dat het opnieuw om dezelfde personen ging, zei tegen uw broer dat hij hen moest geven wat ze vroegen (CGVS p. 21). U verklaart dat uw familie u informeerde over de ontvoering van uw broer nadat hij werd vrijgelaten (CGVS p. 22). U gevraagd om dit te situeren in tijd zegt u dat u in het open centrum van Vilvoorde verbleef toen ze het vertelden en dat dit vóór uw eerste onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) was (CGVS p. 22-23). Het is dan ook opmerkelijk dat u over deze beweerde ontvoering van uw broer niet heeft gesproken tijdens het onderhoud bij DVZ (zie Vragenlijst CGVS punt 3 vraag 5). Hiermee geconfronteerd zegt u dat u alles in het kort moest vertellen en dat u dit ook nog wilde vertellen maar dat u gestopt werd (CGVS p. 23). Deze verklaring is echter niet valabel. Er werd u tijdens dat onderhoud namelijk gevraagd of u nog iets wilde toevoegen waarop u niets toevoegde (zie Vragenlijst CGVS punt 3 vraag 7). Vervolgens heeft u de notities van dat onderhoud getekend voor akkoord (zie Vragenlijst CGVS). Daarnaast werd u in het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd hoe het onderhoud bij DVZ was verlopen waarop u zei dat het goed verlopen was (CGVS p. 3). U heeft hier geen melding gemaakt dat het onderhoud bij DVZ kort was en dat u onvoldoende tijd kreeg om alles te vertellen (CGVS p. 3). Dat u pas na confrontatie met een omissie zegt dat u niet de mogelijkheid kreeg om alles te vertellen is niet ernstig. Aan deze

ontvoering kan dan ook geen geloof worden gehecht. U gevraagd of uw familie na dat telefoontje van de taliban nog gecontacteerd werd door die personen zegt u dat ze niet meer gecontacteerd werden (CGVS p. 23). Het is dan ook opmerkelijk dat de bedreigingen vanwege deze personen hierna onmiddellijk gestaakt zouden zijn. Uw broer werkt nog steeds in zijn winkel (CGVS p. 10) en uw familie woont nog steeds in hetzelfde huis (CGVS p. 10). U bent er gezien voorgaande niet in geslaagd niet in geslaagd om de problemen die uw familie na uw vertrek uit Afghanistan gehad zou hebben aannemelijk te maken.

Afgaande op uw verklaringen is het CGVS van oordeel dat u niet gevlucht bent omwille van een persoonlijke bedreiging of een zwaarwichtige vorm van vervolging, waardoor u ook niet in de hoedanigheid van vluchteling kan worden erkend. Evenmin komt u in aanmerking voor de toekenning van subsidiaire bescherming.

U legt geen documenten neer die bovenstaande appreciatie van het CGVS in positieve zin kunnen wijzigen. Uw taskara en de taskara van uw vader voegen verder niets toe aan uw asielrelaas. Uit objectieve informatie blijkt dat er weinig bewijswaarde kan gehecht worden aan Afgaanse documenten, aangezien veel Afgaanse documenten makkelijk op niet-reguliere wijze kunnen verkregen worden, zowel in als buiten Afghanistan. Veel valse documenten kunnen zelfs door gedegen experts niet van authentieke onderscheiden worden. Van deze informatie werd een kopie toegevoegd aan het administratieve dossier. De bewijskracht van deze taskara's is dan ook gering en alvast niet van die aard dat de stukken kunnen opwegen tegen bovenstaande vaststellingen inzake uw leeftijd en herkomst. Uit de zes foto's die te zien zijn op de geheugenkaart die u neerlegt kan hoogstens opgemaakt worden dat u actief was in een lokaal voetbalteam. U zegt dat u op deze foto's te zien bent met het districtshoofd van Aqcha (CGVS p. 24). Er kan echter niet opgemaakt worden waar en wanneer deze foto's genomen werden. Bovendien voegen deze foto's niets toe aan uw asielrelaas. Ook stonden er drie certificaten geregistreerd op de geheugenkaart. Hierbij gaat het om certificaten die u ontvangen zou hebben naar aanleiding van uw voetbalkwaliteiten. Deze certificaten voegen echter ook niets toe aan uw asielrelaas. Bovendien kan er niet opgemaakt worden wanneer deze certificaten overhandigd werden. Slechts op één certificaat staat vermeld dat u omwille van uw voetbalkwaliteiten in de periode 1392 (2013) een certificaat heeft ontvangen. Ook dit volstaat niet om de hierboven gedane vaststellingen ongedaan te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1.1. Verzoeker bevestigt in de uiteengezette feiten in het verzoekschrift dat zijn verhaal raar lijkt doch dat dit zo is gebeurd. Eveneens bevestigt hij zijn herkomst van het dorp Besh Aroq. Tevens benadrukt hij dat hij in Afghanistan actief was als voetballer in de eerste divisie en daarnaast samen met zijn broer een winkel uitbaatte. Wel wenst hij een rechtzetting te doen inzake zijn leeftijd. Hij is inderdaad ouder dan aanvankelijk op de taskara stond aangegeven. Hij is geboren in 1371 en is dus ongeveer 26 jaar oud.

Verzoeker behoudt zich het recht voor om ter zitting elke toelichting te geven die nuttig of noodzakelijk mocht blijken.

2.1.2. Verzoeker stelt dat het gegeven dat hij opgroeide in Besh Aroq niet noodzakelijk inhoudt dat hij van alle feiten en incidenten in de brede regio op de hoogte is. Verzoeker wijst op de slechte veiligheidssituatie aldaar en stelt dat men in zulke omstandigheden went aan geweld en incidenten. Bijgevolg is het niet evident dat alle gebeurtenissen in het geheugen worden opgeslagen. Verder wijst verzoeker erop dat incidenten doorgaans onder gerapporteerd worden. Daardoor kon het CGVS een aantal van de door hem genoemde incidenten niet terugvinden. Verzoeker wijst op zijn verklaringen bij het CGVS en omschrijft deze als spontaan, oprecht en waarachtig. Verder wijst hij erop dat hij weldegelijk enige kennis vertoonde. Hoe dan ook vindt hij het besluit dat zijn kennis over incidenten voor zijn vertrek niet kan overtuigen subjectief en niet overtuigend. Dat hij een aantal door het CGVS aangehaalde gebeurtenissen niet kende is niet zo vreemd.

Verder was verzoeker op de hoogte van het klimaat in zijn regio en van het feit dat er regelmatig grotere en kleinere overstromingen plaatsvonden. Dat hij dit niet allemaal precies registreerde zoals de rapporten dit wel doen, is geen overtuigend argument om zijn herkomst en verblijf in twijfel te trekken.

Waar hem een gebrek aan kennis wordt verweten over lokale prominenten, merkt verzoeker op dat hij weldegelijk veel andere informatie heeft gegeven. Tevens stipt hij aan dat hij reeds een aantal jaren uit Afghanistan is vertrokken. Verzoeker heeft dit niet ingestudeerd doch spontaan verteld wat hij wist en niet wist. Verzoeker was sportman en baatte samen met zijn broer een winkel uit. Dit impliceert dat hij veel buiten kwam doch betekent niet dat hij zich interesseerde in politieke en administratieve aangelegenheden. Het is trouwens opmerkelijk dat het CGVS naliet individueel te toetsen of na te gaan of verzoeker als voetballer actief was en wat hij zoal deed. Dit had "wellicht" meer duidelijkheid gebracht dan het opsommen van gouverneurs en politieke gebeurtenissen die zich recent hadden voorgedaan.

Verzoeker herhaalt inzake de subsidiaire bescherming dat het besluit in de bestreden beslissing te subjectief is en geen rekening houdt met zijn leefwereld.

Verzoeker bevestigt verder zijn vluchtverhaal en stelt dat hij hierover consistente verklaringen heeft afgelegd. Dat een aantal elementen vreemd zijn of lijken, is geen overtuigend argument om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid. Dit geldt des te meer gelet op de bijzondere context. Verzoeker behoudt zich het recht voor om bijkomende toelichting te geven.

Verzoeker vraagt om de in het administratief dossier opgenomen documenten opnieuw aan een grondig onderzoek te onderwerpen betreffende zijn identiteit en herkomst.

Verzoeker zal ook zijn paspoort kunnen neerleggen en voegt hiervan alvast een kopie (foto) bij het verzoekschrift. Hij stelt dat hij dit eerder niet durfde voorleggen omdat zijn leeftijd niet strookt met de neergelegde taskara. Dit komt echter vaak voor en is het gevolg van slechte raadgevers. Verzoeker stelt dat hij ook nog andere documenten zal neerleggen ter staving van zijn herkomst en voegt een kopie van een verkiezingskaart bij het verzoekschrift.

Verzoeker vraagt om aan hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om het dossier terug te sturen naar het CGVS voor "bijkomend onderzoek ivm zijn herkomst en identiteit".

2.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de kopieën bij het verzoekschrift van een paspoort en een verkiezingskaart (bijlagen 3-4).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing weerlegt noch betwist waar gesteld wordt dat er geen elementen voorhanden waren om in zijn hoofde te besluiten tot het bestaan van een bijzondere procedurele nood, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.2. Verzoeker stelt een Afghaan te zijn die gedurende zijn hele leven en tot aan zijn vertrek uit Afghanistan heeft verbleven in het dorp Besh Aroq in het district Agcha in de provincie Jawzjan. Ingevolge problemen die zich aldaar zouden hebben afgespeeld gedurende de periode van enkele weken voorafgaand aan zijn vertrek, zou hij de voormelde regio en zijn land van herkomst zijn ontvlucht.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, in dit kader redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere

verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen op ernstige wijze wordt ondermijnd door zijn verklaringen omtrent zijn leeftijd. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Verder dient er opgemerkt te worden dat u de Belgische asielinstanties heeft trachten te misleiden door te zeggen dat u 17 jaar was bij uw aankomst in België. Na een medisch onderzoek, daterende van 11 februari 2016, werd vastgesteld dat u ouder was dan 18 jaar. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, daterende van 28 september 2017, zegt u dat u ongeveer 18 jaar oud bent (CGVS p. 4). U gevraagd wat uw geboortedatum is zegt u dat dit de eerste januari van 1996 is (CGVS p. 4). U geconfronteerd met het feit dat u volgens deze geboortedatum 21 jaar zou zijn en niet 18 zegt u dat u volgens het medisch onderzoek dat werd uitgevoerd 21 à 22 jaar zou zijn (CGVS p. 4). U gevraagd naar uw geboortedatum volgens de Afghaanse kalender zegt u deze niet te herinneren (CGVS p. 4). U gevraagd of u de leeftijd van het medisch onderzoek aanvaardt zegt u dat uw echte leeftijd 18 is maar dat u volgens het medisch onderzoek 21 à 22 jaar bent (CGVS p. 4). U zegt dat u daar verder geen opmerkingen over heeft (CGVS p. 4). In ieder geval kan het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind niet op u worden toegepast.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Hoewel hij wanneer hij eerder bij het CGVS met de vaststellingen inzake zijn leeftijd werd geconfronteerd aangaf slechts 18 jaar te zijn, eenvoudigweg verklaarde geen opmerkingen te hebben bij het gevoerde leeftijdsonderzoek en uitdrukkelijk stelde dat hij zich zijn geboortedatum volgens de Afghaanse kalender niet herinnerde, erkent hij heden integendeel dat hij eerder heeft gelogen over zijn leeftijd, stelt hij inderdaad ouder te zijn dan er op zijn taskara stond aangegeven en preciseert hij dat hij in werkelijkheid is geboren in het jaar 1371 volgens de Afghaanse kalender en bijgevolg ongeveer 26 jaar oud is.

Verzoeker legde overigens ook over de voormelde taskara bedenkelijke verklaringen af. Bij de DVZ gaf hij in spontane, duidelijke en niet mis te verstane bewoordingen aan dat hij nooit een taskara had gehad (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.25). Dat hij aan het CGVS een taskara kon voorleggen, is aldus opmerkelijk. Eveneens is het bevreemdend dat hij aldaar aangaf dat hij zijn taskara reeds tijdens het eerste interview in zijn bezit zou hebben gehad en had verkregen via een goede vriend. Verzoeker werd met deze vaststellingen reeds bij het CGVS geconfronteerd en bood hiervoor geen dienstige uitleg. Dat hij bij de DVZ zou hebben begrepen dat er werd gevraagd of hij zijn taskara op dat ogenblik bijhad en dat hij er zou hebben aangegeven dat hij daar geen taskara had, kan gelet op zijn duidelijke verklaringen bij de DVZ, die hij bovendien uitdrukkelijk ondertekende voor akkoord nadat deze aan hem werden voorgelezen in het Dari, immers geheel niet worden gevolgd (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.3-4). Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing voorts met recht gesteld dat aan verzoekers taskara, net als aan de taskara van zijn vader, geen bewijswaarde kan worden gehecht. De motieven dienaangaande luiden als volgt en worden door verzoeker weerlegd noch betwist: *“Uw taskara en de taskara van uw vader voegen verder niets toe aan uw asielrelaas. Uit objectieve informatie blijkt dat er weinig bewijswaarde kan gehecht worden aan Afghaanse documenten, aangezien veel Afghaanse documenten makkelijk op niet-reguliere wijze kunnen verkregen worden, zowel in als buiten Afghanistan. Veel valse documenten kunnen zelfs door gedegen experts niet van authentieke onderscheiden worden. Van deze informatie werd een kopie toegevoegd aan het administratieve dossier. De bewijskracht van deze taskara's is dan ook gering en alvast niet van die aard dat de stukken kunnen opwegen tegen bovenstaande vaststellingen inzake uw leeftijd (...).”* Het voorgaande klemt nog des te meer nu verzoekers leeftijd zoals vermeld op de taskara blijktens de vertaling tijdens het gehoor bij het CGVS (*ibid.*, p.3-4) en blijktens hetgeen verzoeker zelf aangeeft in het verzoekschrift klaarblijkelijk niet strookt met zijn werkelijke leeftijd.

Daarenboven bezondigde verzoeker zich eveneens aan het afleggen van leugenachtige verklaringen over overige identiteitsdocumenten in zijn bezit. Bij de DVZ verklaarde hij immers met stelligheid nooit

een paspoort te hebben gehad (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.24). Nochtans voegt hij bij het verzoekschrift een document dat hij omschrijft als zijn paspoort. Dat hij dit paspoort eerder niet zou hebben voorgelegd omdat hij de leeftijd op dit stuk niet strookte met de leeftijd op de voorgelegde taskara, kan daarbij niet overtuigen. Vooreerst verklaart hij hiermee niet waarom hij bij de DVZ ook met stelligheid ontkende ooit een paspoort te hebben gehad. Voorts kan in dit kader worden herhaald dat de neergelegde taskara, gelet op verzoekers verklaringen dienaangaande, gelet op de informatie die in het dossier is opgenomen omtrent zulke documenten en gelet op het feit dat de leeftijd op deze taskara geheel niet strookt met verzoekers werkelijke leeftijd, iedere bewijswaarde ontbeert. Derhalve kan worden aangenomen dat verzoeker op de hoogte was van het gegeven dat deze taskara niet-authentiek was en/of foutieve gegevens bevatte en het zou hebben verkozen om van meet af aan zijn paspoort, dat volgens hetgeen hij stelt in het verzoekschrift weldegelijk correcte gegevens zou bevatten, neer te leggen.

In zoverre verzoeker de voormelde vaststellingen inzake zijn leeftijd en zijn documenten tracht te vergoelijken door op algemene wijze te poneren dat hij initieel slechte raad zou hebben ontvangen en gevolgd, dient vooreerst te worden opgemerkt dat hij hieromtrent niet de minste verdere duiding verschaft. Verder tracht verzoeker de verantwoordelijkheid voor zijn leugenachtige verklaringen en voor zijn langdurige persisteren in zijn poging om de asielinstanties te misleiden omtrent zijn leeftijd en documenten hiermee ten onrechte volledig van zich af te schuiven en bij derden te leggen. Dat verzoeker slechte raad zou hebben gekregen, ontslaat hem namelijk op generlei wijze van de hoger aangehaalde, op hem rustende medewerkingsplicht, zoals eveneens verwoord in de bestreden beslissing.

Verzoeker werd reeds bij de DVZ uitdrukkelijk gewezen op de op hem rustende medewerkingsplicht. Er werd hem duidelijk gemaakt dat hij steeds de waarheid moest vertellen, er werd uitdrukkelijk gewezen op het gegeven dat valse of onjuiste verklaringen tot gevolg konden hebben dat zijn aanvraag zou worden verworpen en er werd duidelijk gesteld dat hij diegenen die hem aanraadden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen niet mocht geloven. Eveneens werd hem op het hart gedrukt dat hij de nodige documenten diende voor te leggen. Er werd verduidelijkt dat hij alle stukken die hij in zijn bezit had moest voorleggen, dat hij geen documenten mocht achterhouden, dat hij zo mogelijk de originele documenten moest voorleggen en dat hij al het mogelijke moest doen om stukken te bekomen (administratief dossier, vragenlijst, nr.1).

Ook bij het CGVS werd verzoeker uitdrukkelijk gewezen op de op hem rustende plicht tot medewerking. Opnieuw werd er gewezen op het belang van het verstrekken van zo veel mogelijk informatie en van het vertellen van de waarheid gedurende het volledige interview. Daarbij werd benadrukt dat hij duidelijkheid moest verschaffen over zijn herkomst en verblijfplaatsen en werd hem op het hart gedrukt dat het feit dat hij recent niet in Afghanistan doch in een ander(e) land of regio vertoefde niet problematisch zou zijn zolang hij maar de waarheid vertelde. Verder werd andermaal duidelijk aangegeven dat, indien verzoeker zijn herkomst, levensomstandigheden, achtergrond, situatie, profiel en nationaliteit niet geloofwaardig wist aan te brengen, hij geen nood aan internationale bescherming aannemelijk kon maken. Verzoeker gaf eenduidig aan dit allemaal goed te hebben begrepen (administratief dossier, hoorverslag CGVS, p.2-3).

Derhalve mocht worden verwacht dat verzoeker, zo hij werkelijk een oprechte en waarachtige nood aan internationale bescherming had, in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming van meet af aan de waarheid zou hebben verteld over zijn leeftijd en over dermate cruciale identiteitsdocumenten als zijn paspoort en zijn taskara.

Verzoeker blijft in het onderhavige verzoekschrift daarnaast volharden in zijn eerdere verklaringen omtrent zijn recente verblijf, voorafgaand aan zijn vertrek, in het dorp Besh Aroq. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd:

“In casu werd vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaring dat u van uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan in het dorp Besh Aroq in het district Aqcha, provincie Jawzjan verbleven zou hebben. Uw kennis betreffende uw beweerde regio van herkomst was immers dermate beperkt dat u er niet in geslaagd bent om het CGVS hiervan te overtuigen. Vooreerst kon uw kennis betreffende incidenten die recent voor uw beweerde vertrek uit de regio hebben plaatsgevonden niet overtuigen. U gevraagd hoe de veiligheidssituatie in uw district was recent voor uw vertrek uit uw regio zegt u dat de situatie slecht was en er voortdurend gevechten waren (CGVS p. 16). U gevraagd om enkele voorbeelden te geven van incidenten die recent voor uw vertrek uit de regio hebben plaatsgevonden spreekt u over een zekere Y.B. (...) die als arbaki actief was in het district en iemand in het districtscentrum van Aqcha vermoordde in 1393 (2014) (CGVS p. 16). Verder zegt u dat Q. (...), ook een arbaki, en zijn broer M. (...) aangevallen werden door de taliban in het districtscentrum van Aqcha in 1393 (2014) (CGVS p. 16). Als gevolg hiervan zouden Q. (...) en zijn lijfwachten overleden zijn

(CGVS p. 16). Deze incidenten kunnen noch bevestigd noch weerlegd worden met de beschikbare informatie. Bovendien zijn, gelet op de veiligheidssituatie van het district, de incidenten die u hier aanhaalt eerder van algemene aard en voldoet kennis ervan niet om uw verblijf in de regio aan te tonen. U gevraagd om enkele grotere incidenten te noemen zegt u correct dat Manzullah Khan, hoofd van de National Directorate of Security (NDS) van Aqcha, om het leven kwam naar aanleiding van een mijnexplosie (CGVS p. 16). U gevraagd wanneer dit incident plaatsvond zegt u dat het in 1393 (2014) of 1394 (2015) was (CGVS p. 17). De explosie waarbij Manzullah om het leven kwam vond inderdaad plaats in mei 2014 (zie toegevoegde landeninformatie 1). U gevraagd of u zich enige zelfmoordaanslagen of andere aanslagen in het district kan herinneren spreekt u over een zelfmoordaanslag die ook gericht was op het hoofd van de NDS, Manzullah (CGVS p. 17). U zegt dat de dader ontdekt werd vooraleer hij de aanslag kon uitvoeren aan het huis van Manzullah en Manzullah kon vluchten uit de regio (CGVS p. 17). Dit incident zou zes maanden voor de dood van Manzullah plaatsgevonden hebben (CGVS p. 17). Het incident dat u hier aanhaalt kan vreemd genoeg niet teruggevonden worden in de beschikbare objectieve informatie waardoor dit incident niet bevestigd of weerlegd kan worden.

(...)

U gevraagd of u gehoord heeft over een protest van de Turkmenen in Aqcha zegt u dat u daar leefde en dat de Turkmenen geen protestactie hebben uitgevoerd (CGVS p. 15). Nochtans blijkt uit objectieve informatie dat recent voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan de Turkmenen in de regio wel een protest hadden gehouden. Zo blijkt dat in juli 2015, en dus kort voor uw beweerde vertrek uit de regio, meer dan 1000 personen die tot de Turkmeense etniciteit behoren, de Shiberghan - Mazar-e Sharif snelweg blokkeerden als protest tegen de lage representatie van hun etniciteit in overheidsfuncties (zie toegevoegde landeninformatie 8). Deze betoging kwam mede tot stand naar aanleiding van de vervanging van de provinciegouverneur Bay Mourad Qoyunli, behorend tot de etnische groep van de Turkmenen zo blijkt. Om hun misnoegen aan te tonen blokkeerde de menigte de weg in de regio Pul-i Naw in het district Aqcha voor het verkeer. Het is dan ook opmerkelijk dat u verklaart dat er geen protest van de Turkmenen was (CGVS p. 15). U geconfronteerd met het feit dat er recent voor uw beweerde vertrek uit de regio wel een protest was van de Turkmenen blijft u volhouden dat de Turkmenen geen protest organiseerden (CGVS p. 15). Zo zegt u dat u voor uw vertrek daar (in Aqcha) was en dat u zich herinnert dat de Turkmenen geen protest organiseerden (CGVS p. 15). De geloofwaardigheid van uw verblijf in de regio tot uw beweerde vertrek uit Afghanistan komt hierdoor verder in het gedrang.

Ten slotte is het opmerkelijk dat u andere incidenten die recent voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan in Aqcha hebben plaatsgevonden, niet heeft aangehaald tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Zo was er in juli 2013 een aanslag met een riksha waarbij een politieagent en een burger stierven en nog eens tien andere gewond raakten (zie toegevoegde landeninformatie 9). Verder werd in mei 2014 een man in Aqcha gearresteerd nadat hij zijn zoon die slechts twee maanden oud was in een put had gegooid (zie toegevoegde landeninformatie 10). Dit incident had dan ook veel verontwaardiging meegebracht in Aqcha en Jawzjan zo blijkt. Verder stierf in augustus 2014 een 20-jarige herder en raakten twee van zijn zussen gewond na een explosie in het dorp Chakosh in Aqcha (zie toegevoegde landeninformatie 11). In september 2014 werd een lokale stamoudere in Aqcha, Haji Yousuf, vermoord door de taliban (zie toegevoegde landeninformatie 12). Dat u geen van deze incidenten aanhaalt wanneer u gevraagd werd naar incidenten die recent voor uw vertrek in Aqcha hadden plaatsgevonden, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verblijf in Aqcha tot uw beweerde vertrek uit de regio."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten. Waar hij boudweg poneert dat de door hem aangehaalde incidenten mogelijks weldegelijk plaatsvonden doch niet werden gerapporteerd, dient te worden opgemerkt dat dit niet weet te overtuigen. De incidenten waarover sprake, met name de moord door een arbaki op een persoon in het districtscentrum, de uitgevoerde aanval en liquidatie door de taliban op een arbaki, diens broer en diens lijfwachten in het districtscentrum en de mislukte zelfmoordaanslag tegen het hoofd van de NDS, Manzullah, zijn dermate frappante gebeurtenissen dat aangenomen kan worden dat hierover enige informatie gevonden zou moeten kunnen worden indien deze werkelijk hadden plaatsgevonden. Verder was het, ook indien er meerdere incidenten plaatsvonden en net omdat de situatie daardoor dermate onveilig was en van verzoeker op dit vlak enige alertheid mocht worden verwacht, geenszins onredelijk om van verzoeker te verwachten dat hij beter op de hoogte zou zijn omtrent de voormelde, frappante, door het CGVS aangehaalde incidenten in zijn regio. Eveneens mocht worden verwacht dat hij kennis zou hebben van de Turkmeense protesten kort voor zijn zelfverklaarde vertrek uit de regio. Dit geldt des te meer gelet op het feit dat verzoeker veel buiten kwam en veel contacten zou hebben gehad met andere mensen van de regio doorheen zijn activiteiten voor een voetbalclub en bij het uitbaten van de familiewinkel.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“U gevraagd of er overstromingen hebben plaatsgevonden in Aqcha zegt u dat er drie jaar voor uw vertrek een hevige overstroming was in Aqcha maar dat er nadien geen andere overstromingen waren die schade toebrechten aan de huizen van mensen (CGVS p. 17). U zegt dat er wel voortdurend kleine overstromingen waren (CGVS p. 17). Nochtans blijkt uit objectieve informatie dat de provincie Jawzjan en de omliggende provincies, eind april 2014 het slachtoffer zijn geworden van een grootschalige natuurramp. De provincie Jawzjan werd echter het zwaarst getroffen (zie toegevoegde landeninformatie 2+3). Deze overstroming heeft zeer veel schade aangericht in verschillende districten van Jawzjan (zie toegevoegde landeninformatie 4+5). Zo blijkt dat er 70 mensen stierven door deze overstroming en dat er meer dan 1000 huizen vernield werden. Ongeveer 6000 families uit de districten Darz Ab, Kwaja Duko, Aqcha en Faizabad werden getroffen door deze overstroming zo blijkt verder uit deze informatie. Het is dan ook opmerkelijk dat u verklaart dat er in de jaren recenter voor uw vertrek geen overstroming was die veel schade aanbracht (CGVS p. 17). Ondanks dat de meeste getroffen families afkomstig waren uit het Khwaja Duko district (zie toegevoegde landeninformatie 3+4), kan er toch verwacht worden dat u wel op de hoogte zou zijn van deze overstroming die zeer veel schade met zich heeft meegebracht in voornoemde districten indien u werkelijk tot uw beweerde vertrek uit Afghanistan in Aqcha verbleven zou hebben. Immers was de provincie Jawzjan erg aangedaan omwille van deze overstroming die het leven van veel mensen had opgeëist. Bovendien had deze overstroming zowel nationaal als internationaal veel aandacht gekregen omwille van de toegebrachte schade en heeft de Afghaanse overheid samen met internationale NGO's de handen uit de mouwen gestoken om hulp te bieden aan de getroffen families (zie toegevoegde landeninformatie 2+3+6). Verder bleef deze overstroming niet onbesproken in de provincie omwille van het misbruik van hulpgoederen door de directeur van het Natural Disaster Management Authority (ANDMA). Zo werd hij ervan beschuldigd de hulp en bijstand die door Azerbeidzjan geleverd werd misbruikt te hebben en zou er een bevel zijn uitgevaardigd om hem te arresteren (zie toegevoegde landeninformatie 7). Het is dan ook zeer merkwaardig dat u verklaart dat er in de jaren recenter voor uw vertrek geen overstroming heeft plaatsgevonden die veel schade met zich meebracht (CGVS p. 17). Dit ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw verblijf in Aqcha en in de provincie Jawzjan tot uw beweerde vertrek uit Afghanistan in november 2015.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Dat er vaak overstromingen waren en dat hij daardoor niet alle overstromingen registreerde, kan geenszins verklaren waarom hij dermate foutieve verklaringen aflegde en klaarblijkelijk niet op de hoogte bleek over de bijzonder zware overstromingen van eind april 2014 en de grote schade die deze met zich brachten aan zowel mensen als huizen. Ook indien hij niet alle (kleine) overstromingen registreerde mocht, gelet op de impact op zijn provincie en regio van herkomst en in acht genomen zijn voormelde profiel en publieke activiteiten, weldegelijk redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij over de overstromingen van april 2014 meer gedegen verklaringen zou afleggen.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Verder lag uw kennis betreffende bekende lokale figuren uit uw regio ver beneden het verwachte peil. U gevraagd wie de provinciegouverneur van Jawzjan was bij uw vertrek uit Afghanistan zegt u dat Bay Mourad Qoyunli de provinciegouverneur was bij uw vertrek (CGVS p. 12). U kon correct zeggen dat hij de Turkmeense etniciteit heeft en dat hij van Mingajik district afkomstig is (CGVS p. 12). U verklaart echter Afghanistan op 20/08/1394 (11/11/2015) verlaten te hebben. Uit objectieve informatie blijkt dat ten tijde van uw vertrek Bay Mourad Qoyunli niet meer de gouverneur van Jawzjan was (zie toegevoegde landeninformatie 8+13). Zo blijkt dat op 1 juli 2015 Maulvi Lutfullah Azizi werd aangesteld als nieuwe gouverneur voor de provincie Jawzjan (zie toegevoegde landeninformatie 13). U gevraagd of u gehoord heeft over Maulvi Lutfullah Azizi zegt u eens een zekere Lutfullah Azizi gezien te hebben op Facebook (CGVS p. 13). Meer wist u niet over deze persoon (CGVS p. 13). Het lijkt er dan ook op dat deze naam u niets zegt in het kader van hoogstaande figuren in uw regio van herkomst. U gevraagd wie de voorganger van Bay Mourad Qoyunli was zegt u dit niet te weten (CGVS p. 12). U zegt dat u slechts één gouverneur kent en dat dat Bay Mourad is (CGVS p. 12). U gevraagd hoe het komt dat u niet weet wie de voorganger was zegt u dat de gouverneur een belangrijke persoon is en dat jullie geen contact hadden met hem (CGVS p. 12). U zegt zelf dat de gouverneur een belangrijke persoon is. Er kan dan ook verwacht worden dat u minstens zou kunnen weten wie de gouverneur of zijn voorganger was, zelfs indien u nooit contact gehad zou hebben met hem. Hiermee geconfronteerd zegt u dat u zich enkel de naam van gouverneur Bay Mourad Qoyunli kan herinneren (CGVS p. 12).

U gevraagd of u gehoord heeft over Aleem Sayee zegt u dat hij het veiligheidshoofd van Aqcha was (CGVS p. 13). Aleem Sayee was van 2010 tot juni 2013 provinciegouverneur van Jawzjan (zie toegevoegde landeninformatie 14). Geconfronteerd met het feit dat Aleem Sayee niet het veiligheidshoofd van Aqcha was, blijft u volhouden dat Aleem Sayee wel veiligheidshoofd in Aqcha was

(CGVS p. 13). U verklaart dat hij in de periode 1390-1391 (2011-2012) veiligheidshoofd van het district was (CGVS p. 13). In deze periode was echter Muhammad Abdul Halim veiligheidshoofd van Aqcha (zie toegevoegde landeninformatie 15). Om enige misverstanden te vermijden werd u uitdrukkelijk gevraagd of zijn naam Aleem Sayee was waarop u dit bevestigde (CGVS p. 13). U gevraagd om de volledige naam van het veiligheidshoofd te geven zegt u dan weer dat mensen hem Halim Khan noemden en u de naam Sayee niet gehoord heeft (CGVS p. 13). Hoe dan ook was Aleem Sayee voormalig provinciegouverneur van Jawzjan en niet veiligheidshoofd van Aqcha (zie toegevoegde landeninformatie 14). Over Abdul Rashid Dostum kon u wel correct zeggen dat hij leider is van de Junbesh partij en dat hij vicepresident is (CGVS p. 14). Abdul Rashid Dostum is een nationaal bekend persoon in Afghanistan (zie toegevoegde landeninformatie 16) waardoor u met deze algemene informatie over Dostum geen bijdrage kan leveren aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in Aqcha. U gevraagd of u over enige incidenten heeft gehoord die betrekking hebben op Dostum en één van de gouverneurs van Jawzjan zegt u hierover niets gehoord te hebben (CGVS p. 14). Nochtans heeft er recent voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan op 11 november 2015 een incident plaatsgevonden tussen Abdul Rashid Dostum en toenmalig gouverneur Aleem Sayee. Zo zouden de manschappen van Abdul Rashid Dostum het huis van gouverneur Aleem Sayee aangevallen hebben in juni 2013 (zie toegevoegde landeninformatie 17), hetgeen uiteindelijk tot protesten tegen gouverneur Aleem Sayee en zijn vertrek uit de regio geleid zou hebben (zie toegevoegde landeninformatie 18). De voormalige provinciegouverneur van Jawzjan, Aleem Sayee, heeft namelijk eind juni 2013 na protesten van Dostum-aanhangers zijn ambt verlaten en is naar Kabul vertrokken waardoor de vicegouverneur tijdelijk de rol van gouverneur op zich heeft genomen (zie toegevoegde landeninformatie 18). U zegt zelf dat Dostum één van de belangrijkste personen in Jawzjan was (CGVS p. 14), bijgevolg kan er verwacht worden dat nieuws over Dostum redelijk snel verspreid zou worden onder de inwoners van de provincie Jawzjan. U geconfronteerd met het feit dat er wel een belangrijk incident plaatsvond tussen Dostum en één van de gouverneurs van Jawzjan zegt u dat u daar leefde en 100% zeker bent dat er niets gebeurde tussen hen (CGVS p. 14). U zegt dat u niets gehoord heeft over een incident (CGVS p. 14). Ook wanneer u gevraagd werd of u niets hoorde over een aanval op één van de gouverneurs van Jawzjan zei u dat er voor zover u weet niets gebeurd is (CGVS p. 15). Noch had u gehoord over een protest tegen één van de gouverneurs van Jawzjan (CGVS p. 15). Ondanks dat u verschillende kansen werden geboden om toch het incident tussen Abdul Rashid Dostum en Aleem Sayee te kunnen aanhalen, bleef u herhalen dat u niets gehoord had (CGVS p. 14-15). Het feit dat u van dit incident niet op de hoogte bent, een incident waardoor de provincie Jawzjan in rep en roer stond, en bovendien zelfs de naam Aleem Sayee niet kan linken aan de functie van provinciegouverneur, doet het CGVS sterk twijfelen aan uw verblijf in Jawzjan tot uw beweerde vertrek uit de regio in november 2015.

U gevraagd wie het veiligheidshoofd van de provincie was bij uw vertrek uit Afghanistan zegt u dat Faqir Khan Jawzjani veiligheidshoofd van de provincie was. U gevraagd wat de functie van Faqir Mohammad Jawzjani was vooraleer hij werd aangesteld als veiligheidshoofd van de provincie zegt u dit niet te weten (CGVS p. 15). Nochtans blijkt dat Jawzjani voordien vicegouverneur van de provincie was en dit voor een periode van ongeveer vier jaar (zie toegevoegde landeninformatie 19+20). Dat u ook hiervan niet op de hoogte bent, stelt uw verblijf in de provincie Jawzjan verder in vraag. U gevraagd wie de voorganger van Faqir Mohammad Jawzjani was zegt u dit niet te weten (CGVS p. 15). U gevraagd wie het districtshoofd van Aqcha was bij uw vertrek uit de regio zegt u dat het een zekere Batur Khan was (CGVS p.18). Volgens de beschikbare objectieve informatie was Rahmatullah Hashar districtshoofd van Aqcha in de recente periode voor uw vertrek (zie toegevoegde landeninformatie 21+22). U gaf echter aan deze persoon niet te kennen (CGVS p. 18). U zegt dat bekende mensen in Aqcha door iedereen herkend worden (CGVS p. 18). U gevraagd hoe het dan komt dat u Rahmatullah Hashar niet kent zegt u dat hij niet tot de "bekende mensen" van Aqcha behoorde (CGVS p. 18). Dat na Rahmatullah Hashar en nog voor uw vertrek een zekere Batur Khan werd aangesteld als districtshoofd kan niet gestaafd worden met de beschikbare objectieve informatie. U gevraagd wie de voorganger van Batur Khan was zegt u dat Asadullah Bagrami een Turkmeen, de voorganger van Batur Khan was (CGVS p. 18). U gevraagd wanneer Asadullah Bagrami districtshoofd van Aqcha was zegt u dit niet te weten. Bijgevolg laat uw kennis in verband met de districtshoofden van Aqcha ook te wensen over en overtuigt u het CGVS niet effectief tot uw beweerde vertrek uit Afghanistan in Aqcha verbleven te hebben."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Ten onrechte tracht hij de voormelde veelheid aan aperte lacunes in zijn kennis omtrent prominente en voor de veiligheidssituatie in zijn regio cruciale figuren te minimaliseren. Ook van iemand die zich niet interesseerde voor en actief verdiepte in politieke en administratieve zaken, mocht worden verwacht dat hij beter op de hoogte zou zijn omtrent deze elementen. Dit geldt in hoofde van verzoeker nog des te meer gelet op diens actieve deelname als voetballer aan een veelheid van activiteiten en het verenigingsleven en op zijn voorgehouden activiteiten als mede-uitbater van een lokale winkel in het districtscentrum.

Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht geconcludeerd als volgt:

“Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat uw kennis betreffende incidenten die recent voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan hebben plaatsgevonden en ook uw kennis betreffende lokaal bekende personen uiterst beperkt is en niet voldoende is om het CGVS te overtuigen van uw verblijf in Aqcha of zelfs de provincie Jawzjan tot uw beweerde vertrek uit Afghanistan. Uit uw verklaringen blijkt dat u niet op de hoogte bent van belangrijke incidenten die in de regio hebben plaatsgevonden. Verder houdt u het slechts bij het noemen van enkele namen van bekende figuren zonder verdere verduidelijking, hetgeen niet voldoende is om uw verblijf in de regio aan te tonen. U verklaart van uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan in het dorp Besh Aroq in het district Aqcha geleefd te hebben (CGVS p. 10). U was een volwassen jongen die zich vaak buiten bevond. Zo verklaart u dat u de laatste twee jaren van uw verblijf in Afghanistan met uw broer in de winkel werkte (CGVS p. 9). U ging tot 12 à 13 dagen voor uw vertrek uit Afghanistan naar school (CGVS p. 9). Daarnaast speelde u ook voetbal en ging u hiervoor drie keer per week trainen, en nam u deel aan voetbalwedstrijden (CGVS p. 10). Ook zou u drie à vier keer in het provinciecentrum van Jawzjan geweest zijn (CGVS p. 14). Er kan dan ook van u verwacht worden dat u minstens via uw omgeving zou kunnen horen over deze incidenten of lokaal bekende personen.

U heeft met uw algemene en geografische kennis over de regio het CGVS dan ook niet kunnen overtuigen dat u effectief in Aqcha of in Jawzjan verbleven heeft tot uw beweerde vertrek in november 2015. U kon wel enkele dorpen in de omgeving van uw dorp (CGVS p. 5) en rond het districtcentrum van Aqcha noemen (CGVS p. 10) maar dit volstaat niet om uw verblijf in de regio tot uw vertrek uit Afghanistan aan te tonen. Immers kan er redelijkerwijze vanuit gegaan worden dat deze dorpen sinds lange tijd voor uw vertrek uit Afghanistan bestaan waardoor het vernoemen van deze dorpen hoogstens kan aantonen dat u mogelijk ooit in Aqcha geweest bent of daar ooit verbleven heeft. U kon enkele scholen die in het district gelegen zijn noemen (CGVS p. 8-9). U gevraagd welke provincies er aan de provincie Jawzjan grenzen vermeldt u correct de provincies Sar-e Pul en Faryab (CGVS p. 15). Ook vermeldt u als provincie Mazar-e Sharif, waarbij u vermoedelijk de provincie Balkh bedoelt. Hierbij zegt u ook dat Mazar ver ligt van Jawzjan (CGVS p. 15). U gevraagd of Mazar al dan niet een buurprovincie is van Jawzjan zegt u niet te weten waar of aan welke kant het ligt (CGVS p. 15). Het is opmerkelijk dat u niet duidelijk kan zeggen dat de provincie Balkh ook grenst aan de provincie Jawzjan (zie toegevoegde landeninformatie 23). Uw broer ging nochtans goederen kopen voor zijn winkel in Mazar-e Sharif (CGVS p. 19). Ook zei u dat het ongeveer drie uren rijden is van Jawzjan tot Mazar-e Sharif (CGVS p. 15). Het is dan ook vreemd dat u toch niet zou weten waar of aan welke kant de provincie Balkh gelegen is. Verder kon u correct zeggen welke districten het district Aqcha omringen (CGVS p. 16). U kon ook zeggen dat recent Batur TV werd opgestart in de regio en dat Batur de zoon is van Abdul Rashid Dostum (CGVS p. 18). Dit alles volstaat echter niet om uw verblijf in de regio tot uw vertrek uit Afghanistan aan te tonen. Daarnaast kan u deze kennis ook op een andere manier hebben opgedaan dan door een verblijf in de regio.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Aqcha gelegen in de provincie Jawzjan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Aqcha heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.”

Verzoeker legde overigens niet enkel over zijn recente verblijfplaatsen gedurende de jaren voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan ongeloofwaardige verklaringen af. Ook zijn verklaringen inzake zijn concrete asielrelaas en de hieruit voortgesproten problemen en vrees missen de nodige geloofwaardigheid. In dit kader wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd als volgt:

“Naast het feit dat er geen geloof gehecht wordt aan uw verblijf in Aqcha tot uw beweerde vertrek uit Afghanistan, kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw asielmotieven. Zo zijn enkele elementen in uw asielrelaas dermate onwaarschijnlijk dat er geen geloof gehecht kan worden aan de problemen die u gehad zou hebben. U kreeg problemen met privépersonen en de taliban omdat u er ten onrechte van werd beschuldigd een meisje zwanger te hebben gemaakt en haar vervolgens abortus liet uitvoeren. U verklaart dat u het meisje, S. (...), voordien niet kende toen ze u contacteerde met een vraag om hulp (CGVS p. 21). Ze zou contact met u hebben gezocht omdat ze problemen vreesde wegens haar zwangerschap. Het is in die context dan ook vreemd en weinig geloofwaardig dat S. (...) u plotseling zou toevertrouwen dat ze zwanger is en aan u hulp zou vragen om een abortus te laten uitvoeren. U verklaart dat S. (...) zei dat ze niemand anders kende die haar zou kunnen helpen (CGVS p. 19-21). U gevraagd om welke redenen u dan de enige zou zijn die haar zou kunnen helpen, zegt u enkel dat u haar vroeg vanwaar ze u kende en dat ze zei dat ze u voordien verschillende keren had gezien (CGVS

p. 22). Het blijft bevreemdend dat een meisje dat ongehuwd zwanger is geraakt een voor haar totaal onbekende man zou toevertrouwen dat ze zwanger was en een abortus wou laten uitvoeren, wetende dat dit in de Afghaanse context waarin contacten tussen niet-gerelateerde mannen en vrouwen strikt gelimiteerd zijn zeer ongebruikelijk is en voor haar zelfs grote risico's inhoudt. Het loutere feit dat ze u een aantal keren gezien zou hebben in uw winkel betekent nog niet dat ze u hiermee al zou kennen, laat staan dat ze u zou toevertrouwen dat ze zwanger is. Hiermee geconfronteerd zegt u dit ook niet te weten, S. (...) zou u gezegd hebben dat ze tapijten kocht van de winkel die naast uw winkel gelegen was (CGVS p. 22). U geeft dan ook geen verklaring die het CGVS zou kunnen overtuigen om welke redenen S. (...) u zou toevertrouwen dat ze ongehuwd zwanger was geraakt en aan u hulp zou vragen bij het regelen van een abortus. Er kan immers verwacht worden dat ze, gelet op het risico dat het nieuws verspreid zou kunnen worden, hiervoor eerder beroep zou doen op iemand uit haar vertrouwelijke omgeving en niet op u, iemand die ze slechts verschillende keren had gezien en voordien nog nooit gesproken. Het feit dat u verklaart voordien S. (...) niet te kennen en dus geen persoonlijke band te hebben met elkaar, doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Vervolgens zou S. (...) tijdens jullie tweede gesprek gezegd hebben dat u arrogant bent omdat u geen interesse toonde op haar vraag om een koppel te vormen (CGVS p. 19). Het is dan ook vreemd dat ze iemand die ze arrogant vindt desondanks in vertrouwen zou nemen over een dermate risicovol element. Hiermee geconfronteerd geeft u geen valabele verklaring en herhaalt u enkel dat ze zei dat ze van u hield maar dat u zei niet geïnteresseerd te zijn (CGVS p. 22).

Daarnaast is het ook weinig geloofwaardig dat u die verklaart S. (...) voordien niet te kennen (CGVS p.21) en bovendien zich al bewust was van het gevaar dat dit met zich zou kunnen meebrengen (CGVS p. 19), toch een dermate hoog risico en last op uw schouders zou nemen en zou besluiten om haar toch te helpen. U verklaart dat u hulp vroeg aan uw voetbaltrainer en dat hij u zei dat het een gevaarlijke situatie was (CGVS p. 19). Hij raadde u aan om afstand te nemen en er verder met niemand over te spreken (CGVS p. 19). Ondanks het advies van uw trainer bleef u toch uw hulp aan S. (...) verderzetten. Ter verklaring zegt u dat het meisje hilde en dat ze zei dat ze niemand anders had om haar te helpen (CGVS p. 21-22). Gelet op de vaststelling dat jullie voordien ook geen enkel persoonlijk contact hadden is deze verklaring niet afdoende. U heeft het CGVS dan ook niet kunnen overtuigen om welke redenen u zichzelf in de problemen zou werken door hulp te bieden aan een meisje dat u niet kent.

Uit uw verklaringen blijkt ook dat u geen vrees leek te hebben om gezien te worden met S. (...). Zo stopte uw hulp niet met het vinden van een dokter en het betalen voor de abortus maar bleef u zelfs gedurende de hele operatie bij beide dokters met S. (...) (CGVS p. 20). U ging zelfs verschillende keren naar de apotheker om de voorgeschreven medicijnen te kopen (CGVS p. 20). Aangezien dit medicijn niet aan iedereen verkocht werd zou de apotheker u dan ook "op een vreemde manier" gevraagd hebben wie u was (CGVS p. 20). Dit zou echter geen vrees teweeggebracht hebben bij u. U verklaart namelijk dat u nadien terugging om het medicijn alsnog te kopen (CGVS p. 20). S. (...) die met bloedingen te kampen kreeg, vertelde uiteindelijk aan haar moeder dat u diegene was die haar zwanger had gemaakt waardoor ze u, ondanks al uw hulp, in de problemen bracht (CGVS p. 20). U gevraagd om welke redenen ze uw leven na de hulp die u heeft geboden in gevaar zou brengen zegt u dit zelf ook niet te weten (CGVS p. 22). Bijgevolg heeft u het CGVS ook niet kunnen overtuigen om welke redenen S. (...) u plots in de problemen zou willen brengen door te zeggen dat u haar zwanger maakte, terwijl ze eerder gezegd zou hebben dat haar familie niet mocht te weten komen dat u haar had geholpen (CGVS p. 19).

U verklaart dat u S. (...) nadien niet meer heeft gezien (CGVS p. 22). Uit uw verklaringen blijkt dat u zelfs niets meer heeft vernomen over haar of haar familie. U verklaart regelmatig contact te hebben met uw familie (CGVS p. 8). U gevraagd waarover u spreekt met uw familie zegt u te vragen hoe ze het stellen en wat ze doen (CGVS p. 8). U gevraagd of jullie ook over andere dingen spreken zegt u over niets anders te spreken. U gevraagd of u uw familie spreekt over uw persoonlijk onderhoud op het CGVS bevestigt u hierover te spreken met uw familie (CGVS p. 8). U gevraagd wat u dan zegt tegen uw familie, verklaart u dat uw familie niets weet over interviews of asielprocedures (CGVS p. 8). U zegt dat uw vader ziek is en bezorgd is om u en u altijd vraagt wat u doet, of u naar school gaat en wat uw plannen zijn (CGVS p. 8). Het lijkt er dan ook dat u uw familie niet spreekt over S. (...), of de verdere problemen die u en uw familie omwille van S. (...) gehad zouden hebben. Dit is opmerkelijk aangezien het net door dit meisje kwam dat u en uw familieleden problemen hebben gekregen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u het CGVS niet kunnen overtuigen van de problemen die u omwille van S. (...) gehad zou hebben. Aangezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen waarbij u beweert dat u S. (...) heeft geholpen met het laten uitvoeren van een abortus kan er ook geen geloof gehecht worden aan de verdere problemen die u en uw familie hierdoor gehad zouden hebben. U verklaart dat drie à vier dagen na uw vertrek uw broer ontvoerd werd door die mannen die u bedreigd hadden (CGVS p. 21). Uw broer zou met hulp van de dorpsouderen toch zijn vrijgelaten (CGVS p. 21). Een week later zou uw broer een telefoontje ontvangen hebben van de taliban

waarbij ze rijst, olie en dergelijke producten eisten van hem (CGVS p. 21). Uw vader die vreesde dat het opnieuw om dezelfde personen ging, zei tegen uw broer dat hij hen moest geven wat ze vroegen (CGVS p. 21). U verklaart dat uw familie u informeerde over de ontvoering van uw broer nadat hij werd vrijgelaten (CGVS p. 22). U gevraagd om dit te situeren in tijd zegt u dat u in het open centrum van Vilvoorde verbleef toen ze het vertelden en dat dit vóór uw eerste onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) was (CGVS p. 22-23). Het is dan ook opmerkelijk dat u over deze beweerde ontvoering van uw broer niet heeft gesproken tijdens het onderhoud bij DVZ (zie Vragenlijst CGVS punt 3 vraag 5). Hiermee geconfronteerd zegt u dat u alles in het kort moest vertellen en dat u dit ook nog wilde vertellen maar dat u gestopt werd (CGVS p. 23). Deze verklaring is echter niet valabel. Er werd u tijdens dat onderhoud namelijk gevraagd of u nog iets wilde toevoegen waarop u niets toevoegde (zie Vragenlijst CGVS punt 3 vraag 7). Vervolgens heeft u de notities van dat onderhoud getekend voor akkoord (zie Vragenlijst CGVS). Daarnaast werd u in het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd hoe het onderhoud bij DVZ was verlopen waarop u zei dat het goed verlopen was (CGVS p. 3). U heeft hier geen melding gemaakt dat het onderhoud bij DVZ kort was en dat u onvoldoende tijd kreeg om alles te vertellen (CGVS p. 3). Dat u pas na confrontatie met een omissie zegt dat u niet de mogelijkheid kreeg om alles te vertellen is niet ernstig. Aan deze ontvoering kan dan ook geen geloof worden gehecht. U gevraagd of uw familie na dat telefoontje van de taliban nog gecontacteerd werd door die personen zegt u dat ze niet meer gecontacteerd werden (CGVS p. 23). Het is dan ook opmerkelijk dat de bedreigingen vanwege deze personen hierna onmiddellijk gestaakt zouden zijn. Uw broer werkt nog steeds in zijn winkel (CGVS p. 10) en uw familie woont nog steeds in hetzelfde huis (CGVS p. 10). U bent er gezien voorgaande niet in geslaagd niet in geslaagd om de problemen die uw familie na uw vertrek uit Afghanistan gehad zou hebben aannemelijk te maken.”

Verzoeker voert ook ter weerlegging van de veelheid aan voormelde, concrete motieven niet één dienstig argument aan. Hij beperkt zich ertoe zijn eerdere verklaringen op algemene wijze te bevestigen en eenvoudigweg te betwisten en ontkennen dat de voormelde, inzake deze verklaringen gedane vaststellingen, zouden leiden tot de ongeloofwaardigheid van zijn relaas. Hiermee doet verzoeker noch aan de voormelde vaststellingen, noch aan de hierop geschraagde conclusie in de bestreden beslissing afbreuk. Gezien verzoeker deze vaststellingen en deze conclusie niet dienstig aanvecht of weerlegt, blijven zij onverminderd gehandhaafd.

De door verzoeker neergelegde documenten, zoals opgenomen in het administratief dossier en zoals bij het verzoekschrift gevoegd, zijn niet van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan de voorgaande vaststellingen.

Ten aanzien van de neergelegde taskara's (administratief dossier, map 'documenten'), werd reeds hoger vastgesteld dat hieraan niet de minste bewijswaarde kan worden gehecht.

De overige stukken in de map 'documenten' in het administratief dossier kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, evenmin afbreuk doen aan het voorgaande.

De bewijswaarde van het paspoort dat verzoeker bij het verzoekschrift voegt wordt vooreerst ondergraven door de hoger gedane vaststellingen omtrent verzoekers kennelijk leugenachtige verklaringen dienaangaande. Verder wordt dit stuk slechts neergelegd in de vorm van een kleurenafdruk van een foto van een document. Dergelijke kleurenafdruk en foto kunnen eenvoudigweg worden gemanipuleerd. Voorts blijkt uit de informatie in de map 'landeninformatie' dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid is, dat aldaar op grote schaal wordt gefraudeerd met paspoorten en dat zulke documenten er eenvoudigweg illegaal en tegen betaling kunnen worden verkregen. Hoe dan ook gaat het paspoort niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de zin van artikel 8 PR RvV, zodat de Raad in de onmogelijkheid verkeert om de inhoud van dit stuk na te gaan. Voor zover uit de neergelegde afdrucken wel kan worden ontwaard dat dit stuk zou zijn uitgegeven in 2013, kan verder niet worden ingezien hoe dit verzoekers recente verblijf, gedurende de laatste jaren voor zijn vertrek uit Afghanistan eind 2015 zou kunnen staven.

De verkiezingskaart bij het verzoekschrift wordt eveneens slechts neergelegd in de vorm van een kleurenafdruk van een foto van een document. Dergelijke kleurenafdruk en foto kunnen, zoals reeds werd opgemerkt, eenvoudigweg worden gemanipuleerd. Voorts blijkt uit de informatie in de map 'landeninformatie' dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid is, dat aldaar op grote schaal wordt gefraudeerd met documenten zoals de voorgelegde verkiezingskaart en dat ook zulke documenten er eenvoudigweg illegaal en tegen betaling kunnen worden verkregen. Hoe dan ook gaat de kaart niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de zin van artikel 8 PR RvV, zodat de Raad in de onmogelijkheid verkeert om de inhoud van dit stuk na te gaan.

Uit het voorgaande blijkt genoegzaam dat verzoeker op ernstige wijze heeft verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals omschreven in zowel de bestreden beslissing als hetgeen voorafgaat. Verzoeker weigert aldus moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke profiel, achtergrond, verblijfplaats(en) en -mogelijkheden, situatie en problemen.

Bijgevolg maakt verzoeker het onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is zijn verwijzing naar de aangehaalde vrees en de situatie in Afghanistan niet dienstig en kan hij met deze verwijzing geenszins volstaan om in zijn hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

3.3. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt nogmaals dat verzoeker immers leugenachtige verklaringen heeft afgelegd en weigert duidelijkheid te bieden over zijn leeftijd en documenten, dat hij niet aannemelijk maakt dat hij voorafgaand en tot aan zijn verklaarde vertrek eind 2015 heeft verbleven in het dorp Besh Aroq in het district Agcha in de provincie Jawzjan in Afghanistan en dat hij evenmin zijn concrete problemen en situatie aannemelijk maakt. Derhalve toont hij niet aan dat hij recent afkomstig is van, heeft verbleven in en problemen heeft gekend in enig gebied binnen of buiten Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend. Het is nochtans de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke verblijfplaats(en), problemen en situatie van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of verzoeker afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijn hoofde niet voorhanden is.

3.5. De Raad ziet gelet op de hoger gedane vaststellingen geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT